

Plním vaky pískem
splétám šňůry konopné
šiju z dílů pevné látky
balón líp než Arafné.
Noe svou Archu sklížil
dřív než příval vod vše splách
balón spásou mou je vůči slzám
vůči dívčím ach.

Vstříc kráčí dívka má
a tvář jí smáčí slaný proud
proto vzdouvám kouli héliem
už zbývá pákou hnout.
Vaků pár dolů házím
už se vznáším, jsem jak vích
její pláč zní za mnou vzhůru
rackům vůkol vázne smích.

V tu chvíli začal orkán vát.
A teď na slepou bábu
zkouší se mnou hrát.
Stoupám výš, stoupám výš.

Náhle ustal vítr, já jsem rád
vždyť byl s ním kříž
černé hejno ptáků vznáší balón níž
a k zemi blíž.

Na ten dvůr, kde jsem slýchal
její nářek její ach
já se vrátil cestou známou
já se vrátil po špičkách.